

Στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Τουρλιανής, στην Άνω Μερά Μυκόνου τελέσθηκε σήμερα Δισαρχιερατική Θεία Λειτουργία και η κατ' αυτήν σε Πρεσβύτερο Χειροτονία του Αρχιδιάκονου Αλεξίου Παπαδοπούλου, συνιερουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Ζιχνών κ. Ιεροθέου και Σύρου και Μυκόνου κ. Δωροθέου Β' , με τη συμμετοχή πληθούς ιερέων από την Αλεξανδρούπολη, την Θεσσαλονίκη, την Αθήνα, την Πάρο, τη Σύρο, τη Σίφνο και τη Μήλο, με την παρουσία του Βουλευτού Κυκλάδων κ. Ιωάννη Βρούτση, του Δημάρχου Μυκόνου κ. Κωσταντίνου Κουκά, του Αντιπεριφερειάρχη Διαφάνειας κ. Πρίγκου, διατελεσάντων Δημάρχων Μυκόνου, Δημοτικών Συμβούλων, της Ειδηνοδίκου Μυκόνου, της Προέδρου της Αδελφότητας Ανωμεριτών, του Διοικητού της Αεροπορικής Βάσης Μυκόνου, του Διοικητού των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών του Αεροδρομίου, του Αερολιμενάρχη Μυκόνου , της Προέδρου της Τοπικής Κοινότητας Ερμούπολης, του Προέδρου της Τοπικής Κοινότητας Άνω Μεράς, Εκπαιδευτικών, Ιατρών, της Ηγουμενέουσας της Ιεράς Μονής Ζωοδόχου Πηγής Άνδρου Μοναχής Παρθενίας, των Διευθυντών των Γραφείων Τύπου της Ιεράς Συνόδου κ. Βασιλείου και της Αρχιεπισκοπής Αθηνών κ. Κονιδάρη, εκπαιδευτικών και παιδιών του Παιδικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως στη Σύρο και πλήθους Ανωμεριτών και Μυκονίων, οι οποίοι προσήλθαν, συνευχήθησαν και επευφήμησαν τον νέο Πρεσβύτερο.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β', αντιφωνών στον εμπνευσμένο και συγκινητικό χειροτονητήριο λόγο του π. Αλεξίου, ο οποίος δημοσιεύεται κατωτέρω αυτούσιος, τον ευχαρίστησε για την οκταετή πλησίον του διακονία, την οποία επιτέλεσε, με αυταπάρνηση, ζήλο, θυσιαστικό φρόνημα, χωρίς τον παραμικρό γογγυσμό, αντίρρηση ή παραπικρασμό, του υπογράμμισε ότι του εμπιστεύεται τον πιστό και ευγενή και πολιτισμένο λαό της Άνω Μέρας, τα Παρεκκλήσια της οποίας, την Ιερά Μονή Τουρλιανής και κάθε γωνιά της γνωρίζει από την παιδική του ηλικία, όταν περιόδευε μαζί με τον αοίδιμο Ηγούμενο Φιλάρετο.

Τον κάλεσε δε να αγκαλιάσει αυτό το λαό, με αγάπη, επιείκεια, μακροθυμία, καλωσύνη και φόβο Θεού και τον προέτρεψε να έχει πάντα Μητέρα και Καταφυγή την Παναγία Τουρλιανή!

Τέλος, ευχαρίστησε τον μεγάλο Ευεργέτη της Ιεράς Μητροπόλεως, της Ιεράς Μονής και του νεοχειροτονηθέντος Πρεσβυτέρου κ. Γεώργιο Δακτυλίδη και τους Ξενοδόχους της Μυκόνου, οι οποίοι προσέφεραν δωρεάν φιλοξενία και κάθε εξυπηρέτηση στους προσελθόντες στη Χειροτονία.

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β' χειροθέτησε τον νέο Πρεσβύτερο σε Αρχιμανδρίτη, προσφέροντάς του τον επιστήθιο Σ ταυρό και το Επιγονάτιο, που έφερε κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας.

«Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος» .

Με αυτούς τους λόγους,

Σεβασμιώτατοι άγιοι αρχιερείς, Σεβασμιώτατε Πατέρα και Γεροντά μου Μητροπολίτα Σύρου και Μυκόνου κ. Δωρόθεε, σεβαστοί πατέρες και αγαπητοί αδερφοί,

προς την κοινότητα των εν Κορίνθω Χριστιανών, ο εξ υψίστου κληθείς και ούκ απ' ανθρώπων απόστολος Παύλος, θέτει τη θεμελιώδη θεολογική άποψη για την διακονία των λειτουργών μέσα στο Σώμα της Εκκλησίας.

Πρώτη αξίωση του Παύλου, ότι η ικανότης της διακονίας δεν υφίσταται εξ ημών, αλλά διά της του Θεού συγκαταβάσεως.

Ο άνθρωπος δεν μπορεί να βασίζεται σε μια εγωκεντρική ψευδαίσθηση του εαυτού του, κατά την οποία, η διακονία του βασίζεται στις δικές του και μόνο δυνατότητες.

Δυνατότητες πεπερασμένες και σχεδόν ανύπαρκτες, άνευ της εκ του Θεού ενισχύσεως και ενδυναμώσεως.

Η άλλη δε αξίωση του Ουρανοβάμονος αποστόλου των Εθνών, ότι η διακονία μέσα στην Εκκλησία, είναι Διακονία Καινής Διαθήκης, εν Αγίω Πνεύματι.

Αυτό το Άγιο Πνεύμα, το οποίο ζωοποιεί την μεταπτωτική νεκρή κτίση.

Αυτό το Άγιο Πνεύμα, το οποίο καθιστά τον χοϊκό άνθρωπο, λειτουργό των Μυστηρίων του Θεού.

Αυτό το Άγιο Πνεύμα, το οποίο μέσω των λειτουργών του Θεού, μεταφέρει την Άκτιστη Ζωοποιό Ενέργεια του Θεού, και διά μέσω των κτιστών υλικών, Αγιάζει και Ζωοποιεί τον νενεκρωμένον τη αμαρτία άνθρωπον.

ΜΕ τούτον τον λόγον του Παύλου, ίσταμαι και εγώ ενώπιόν σας Σεβασμιώτατε, για να λάβω εκ των αγίων και αρχιερατικών χειρών σας τον της ιερωσύνης δεύτερον βαθμόν.

Της ιερωσύνης, η οποία κατά τους Πατέρας της Εκκλησίας είναι **«ΤΟ ΘΕΟΠΟΙΕΙΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΟΠΟΙΕΙΝ»**.

Της Ιερωσύνης, η οποία **«τελείται μεν επί της γης, τάξιν δε επουρανίων έχει πραγμάτων»**.

Της ιερωσύνης, η οποία αποτελεί διακονία Της Καινής Διαθήκης.

Και η Καινή Διαθήκη, κατά τον λόγον του Κυρίου στον τελευταίο Δείπνο με τους μαθητές Του, είναι το Ποτήριον το περιέχον το Σώμα και το Αίμα του Ζωοδότου Χριστού.

Το Θεόρρυτον Αίμα της ζωοποιού Αυτού Θυσίας.

Το Αίμα αυτό του Τεθυμένου Αμνού του Θεού, του Καινού πλέον Πάσχα.

Αυτή τη διακονία της Ιερωσύνης καλούμαι και εγώ σήμερα να λάβω, αναλογιζόμενος το βάρος της ευθύνης, καθώς κατά τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο **«ως αγγέλω και της λοιπής ασθενείας απηλλαγμένω, δικάζειν άπαντες θέλουσι τω ιερεί»**.

Αναλογιζόμενος όμως και τον λόγον του Παύλου ότι **«ού γάρ έαυτούς κηρύσσομεν, αλλά Χριστόν Ίησοῦν Κύριον, έαυτούς δέ δούλους ὑμῶν δια Ίησοῦν»**, το φορτίο γίνεται ελαφρύτερο, καθώς μέσω των τελουμένων μυστηρίων εν τω ονόματι Ιησού, τα πάντα μεταμορφώνονται.

Ο ιερέας αποτελεί απλά μια μικρή φωτεινή ένδειξη που δείχνει προς τον Θεό, καθώς και ο Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης αναφέρει **«Άπτει λύχνον ὁ Θεός Ίερέα καί τίθησιν αυτόν επί τήν λυχνίαν τῆς έαυτοῦ φωτοφόρου καθέδρας, ίνα έξαστράπτη φωτισμόν τῇ Έκκλησία καί δογμάτων καί πράξεων»**.

Έτι δε περισσότερο δοξολογική ευχαριστία προς τον πανοικτίρμονα Θεόν αναπέμπω, που με αξιώνει να λάβω τον δεύτερον βαθμόν της ιερωσύνης και να καταστώ οικονόμος των μυστηρίων του Θεού εν τω Πανσέπτω τούτω καθολικώ.

Ναόν Πανσεβάσμιον εν ω τιμάται, η , κατά τον Προφητάνακτα Δαυίδ , περιβεβλημένη και πεποικιλμένη ιματισμῷ διαχρύσω και εκ δεξιῶν Του Δεσπόζοντος Θεού παρισταμένη Βασιλίς.

Ανήκουστη τιμή, διά την αναξιότητά μου, να διακονήσω εν ταύτη τη Ιερά Μονή της Θεότοκου, της Επικαλουμένης Τουρλιανής, της Προστάτιδος και εφόρου της νήσου ταύτης.

Μεγίστη η τιμή, να διαδεχτώ προσωπικότητες που διηκόνησαν και έδωσαν ολάκερο το είναι τους στην υπηρεσία της Παντανάσσης Θεοτόκου.

Ποίος δεν ενθυμείται το πέρασμα του Σεβασμίου Γέροντος Μητροπολίτου Σύρου κυρού Δωροθέου Στέκκα, από την Ιερά Μονή ταύτη. Ένα πέρασμα που άφησε τη σφραγίδα του ανεξίτηλη, καθώς εν καιρώ πολέμου προστάτεψε τους κατοίκους της νήσου Μυκόνου, αλλά κατέστησε και το μοναστήρι αυτό κέντρο του απελευθερωτικού αγώνα, μετατρέποντας τις αποθήκες της μονής σε οπλοστάσια.

Ποίος δεν ενθυμείται το πέρασμα της ηγουμενίας του αιμνήστου γέροντος Φιλαρέτου Γεροντάρη, ενός αγαπητού και ταπεινού εργάτη του Ευαγγελίου .Ενός γέροντος σεβασμίου τον οποίο και προσωπικῶς είχα την ευλογία να γνωρίσω, να ζήσω την ευεργεσία της αγάπης του και να γίνω δεκτός με αγκάλες πατρικές στην αδελφότητα αυτής της ιεράς Μονής.Θα ήταν όμως παράλειψη από μέρους μου αν δεν μνημονεύσω και έναν ακόμα αδελφό της μονής που με δέχτηκε και με αγκάλιασε μέσα στην μοναστική αυτή αδελφότητα. Πρόκειται για τον μακαριστό π. Θεολόγο Καταμπά ο οποίος άφησε και αυτός το λιθαράκι του με το αθόρυβο

και ταπεινό του πέραςμα.

Αισθάνομαι την ιδιαίτερη ευλογία να καταστώ λειτουργός στην Ιερά αυτή Μονή, αναλογιζόμενος την απλόχερη και αστείρευτη προσφορά της στη Νήσο Ταύτη. Αυτή η Ιερά Μονή αποτέλεσε επίκεντρο στους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες του Έθνους. Αυτή η Ιερά Μονή αποτέλεσε κέντρο προσφοράς χάρη στην κτηματική της Περιουσία. Από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα λειτούργησε ως γηροκομείο και ορφανοτροφείο, ενώ δώρισε απλόχερα αυτή την κτηματική της περιουσία προς το κοινό όφελος για τη δημιουργία των εκπαιδευτηρίων ,χώρων άθλησης , της πλατείας και του πνευματικού κέντρου της Άνω Μεράς.

Αυτήν όμως την ιερή στιγμή, νιώθω την ανάγκη να ευχαριστήσω ανθρώπους που στάθηκαν κυρηναίοι στον Σταυρόν της κατά τον κόσμο τούτον βιοτής μου. Και κατά την προτροπή του ουρανοβάμονος Παύλου **«απόδοτε ουν πάσι τας οφειλάς, τω την τιμήν την τιμήν»** θα αφήσω την εμήν καρδίαν να μιλήσει εκ του περισσεύματος αυτής.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους κατά σάρκα γονείς μου Νικόλαο και Ελένη, αλλά και τον αδελφό μου Δημήτριο για την διακριτική αλλά και συνάμα γεμάτη αγάπη στήριξη τους όλα αυτά τα έτη της ζωής μου.

Δεν θα μπορούσα όμως να μη συμπεριλάβω στην οικογένειά μου αυτή, μια αρχόντισσα βγαλμένη από μία αλλή εποχή. Μια γυναίκα που στάθηκε δίπλα μου σαν μητέρα και με στήριζε όλα αυτά τα χρόνια με τις νουθεσίες της. Την πολύ αγαπητή μου κ. Αικατερίνη, η οποία και τυγχάνει κατά σάρκα μητέρα δική σας Σεβασμιώτατε, και αυτό καθιστά την τιμή της ευεργεσίας προς το πρόσωπόν μου ακόμη μεγαλύτερη.

Εκ της θέσεως ταύτης θα ήθελα να ευχαριστήσω και τους συνεργάτες του γηροκομείου στη Σύρο. Ιδιαιτέρως δε την κ. Ελένη Μαυρομάτη , αλλά και τον ευσεβή λευίτη και ακούραστο εργάτη με τεράστια πνευματική και κοινωνική προσφορά πατέρα Δωρόθεο Γάγγο.

Ενθυμούμαι την αγαστή συνεργασία και την αγάπη που έλαβα από τους συνεργάτες και τους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους των γραφείων της Ιεράς Μητροπόλεως μας και του παιδικού σταθμού.

Ιδιαίτερη μνεία αξίζουν οι Μυκονιάτες αδελφοί , οι οποίοι με την εργατικότητα τους και την αγάπη για τον τόπο τους, έκαναν γνωστή τη νήσο της Μυκόνου σε όλο τον κόσμο. Ειδική μνεία όμως αξίζουν για την επαινετή αγάπη τους ιδιαιτέρως για την Εκκλησία. Από την πρώτη στιγμή που επισκέφτηκα την νήσο ταύτη με αγκάλιασαν και με ενέταξαν στην οικογένειά τους.

Ιδιαιτέρως δε, θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένεια του κο Γεωργίου και της κας Ελευθερίας Δακτυλίδη, τα παιδιά τους, και τα εγγόνια τους, οι οποίοι τυγχάνουν μεγάλοι ευεργέτες της Ιεράς Μονής , της Ιεράς μας Μητροπόλεως αλλά και προσωπικώς της ελαχιστότητάς μου.

Το λιγότερο που μπορώ να κάνω ως αντίδωρο της αγάπη τους , είναι ότι θα έχουν πάντα μια θέση στην καρδιά μου και στην προσευχή μου. Παρακαλώ όπως και υμείς εύχεσθε υπέρ εμού.

Ξεχωριστή βεβαίως θέση στην καρδιά μου έχουν οι φίλοι μου , κληρικοί και λαϊκοί οι οποίοι είτε είναι από κοντά είτε ταξίδεψαν από μακριά για να βρίσκονται δίπλα μου αυτή την ώρα. Είναι όλοι αυτοί οι οποίοι με στηρίζουν όλα αυτά τα χρόνια, στις χαρές, τις δυσκολίες, τις δοκιμασίες και τις θλίψεις μου.

Ευχαριστίες επίσης πρέπει στην χορωδία «Αντιφωνικό μέλος» και στον χοράρχη της κο Γεώργιο Καμαργιάρη, η οποία ελάμπρυνε με την παρουσία της και την εξάριετη απόδοση των ύμνων στη Θεία Λειτουργία.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους ηγουμένους και αδελφούς όλων των Ιερών μονών της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως, ειδικώς δε τον καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Παναχράντου Άνδρου π. Ευδόκιμο, αλλά και τον καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Βρύσεως Σίφνου π. Ιωαννίκειο.

Θα ήθελα επίσης να μνημονεύσω τον ηγουμενεύοντα της Ιεράς Μονής μας π. Αλέξανδρο Τσιούχαρη, τους ιερείς της νήσου Μυκόνου και τις οικογένειές τους, τους ιερείς και των 12 νήσων της Ιεράς μας Μητροπόλεως αλλά και όλους τους αγαπητούς αδελφούς και πατέρες που ταξίδεψαν από όλα τα μέρη της Ελλάδας για να βρίσκονται σήμερα δίπλα μου και να με τιμήσουν με την παρουσία τους στη σημαντική αυτή στιγμή της ζωής μου.

Θα ήτο παράλειψή μου, αν δεν εμνημόνευα τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κυρό Χριστόδουλο, ο οποίος πλέον ευρισκόμενος στη θριαμβεύουσα Επουράνια Εκκλησία, αναμένει την κοινήν των πάντων ανάστασιν. Εκ των Αγίων και αρχιερατικών Χειρών του, με αξίωσε ο Θεός να λάβω την εις αναγνώστην χειροθεσία. Είη η μνήμη αυτού αιωνία.

Εκ βάθους καρδιάς θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμώς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ζιχνών κ. Ιερόθεο , οποίος ταξίδεψε από μακριά για να είναι σήμερα δίπλα μου στη σημαντική αυτή στιγμή της ζωής μου, και από την πρώτη κιόλας στιγμή της προσωπικής μας γνωριμίας, μου έδειξε παντοιοτρόπως την πατρική του αγάπη.

Μεγάλο λόγο ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης οφείλω στον πνευματικό μου πατέρα, πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη Νικόλαο Κλαδή, ο οποίος παιδιόθεν με κατήρτιζε πνευματικώς και μου εστάθη πραγματικός πατέρας με τις συμβουλές και τις νουθεσίες του. Τούτη δε την ιερή στιγμή, έτι περισσότερη ευλογία αισθάνομαι και για ένα ακόμη προσωπικό του δώρο προς την ελαχιστότητά μου.

Τα ιερατικά άμφια που πρόκειται μετ' ολίγου να ενδυθώ, αποτελούν δικό του προσωπικό κειμήλιο, καθώς είναι η ίδια ιερατική στολή που ενδύθηκε στη δική του χειροτονία. Τούτο το άραφον φελόνιον, το εικονίζον μυστικώς τον άραφον χιτώνα του Χριστού, εύχομαι να αποτελεί το σύμβολο της δικής μας πνευματικής

ενότητος.

Έσχατον εις τον λόγον τούτον, αλλά πρώτιστον εις την εμήν καρδίαν, θα ήθελα να ευχαριστήσω την υμετέρα Σεβασμιότητα. Όλα τα έτη της διακονίας μου, σταθήκατε πραγματικός πατέρας δίπλα μου. Όλες οι νουθεσίες σας στα αμέτρητα ταξίδια που πραγματοποίησα μαζί σας , αποτελούν δι' εμέ βακτηρία διά την ιερατικήν μου διακονίαν.

Όλα αυτά τα αμέτρητα ταξίδια που προανέφερα, δεν ήταν ποτέ προς ίδιον όφελος. Τα περισσότερα με δύσκολες συνθήκες, με αντίξοες καιρικές συνθήκες , ώρες ατελείωτες νυχθημερόν, με πολλά διαφορετικά μεταφορικά μέσα. Ταξίδια που θύμιζαν την μονόλογο του αποστόλου Παύλου:

«έν κόποις περισσοτέρως, έν πληγαῖς υπερβαλλόντως ... τρίς έναυάγησα, νυχθημερόν έν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἔθνῶν, κινδύνοις έν πόλει, κινδύνοις έν ἐρημίᾳ, κινδύνοις έν θαλάσση, · έν κόπῳ καὶ μόχθῳ, έν ἀγρυπνίαις πολλάκις, έν λιμῷ καὶ δίψει, έν νηστείαις πολλάκις, έν ψύχει καὶ γυμνότητι·».

Και όλα αυτά για ένα και μόνο λόγο. Για την αγάπη του Χριστού. Για να βρεθούμε Σεβασμώτατε δίπλα στον άνθρωπο. Τον πάσχοντα, τον ασθενή παρά την κλίνη του, την χήρα στην ερημωθείσαν εστία της. Να βρεθούμε στη χαρά και στην θλίψη του, και εσείς με τον παρακλητικό σας λόγο να γίνεται συγκοινωνός της ανάγκης του. Σαν τον απόστολο Παύλο και εσείς θέτατε τον εαυτό σας σε έλεγχο λέγοντας **«τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;».**

Όλα αυτά τα οκτώ έτη δίπλα σας, δίπλα σε έναν ενάρετο διδάσκαλο. αποτέλεσαν δι' εμέ την καλύτερη μαθητεία .

Μου διδάξατε την φιλανθρωπία, καθώς νυχθημερόν παρίστασθε στον πόνο του κάθε ανθρώπου. Από τον μικρότερο μέχρι τον πιο ηλικιωμένο, όλοι αισθάνονται την πατρική σας στοργή.

Με αυτήν την φιλαδελφεία σας, γίνατε ενσάρκωση του Ευαγγελίου αλλά και του λόγου του Μεγάλου νηπτικού πατέρος της Εκκλησίας, Γρηγορίου του Παλαμά ο οποίος λέγει: **«Έως εστι καιρός, Χριστόν επισκεψώμεθα, Χριστόν θεραπεύσωμεν, Χριστόν θρέψωμεν, Χριστόν ενδύσωμεν, Χριστόν συναγάγωμεν, Χριστόν τιμήσωμεν».** Δηλαδή, όσο ακόμη είναι καιρός άς επισκεφθούμε τον Χριστό, άς Τόν περιποιηθούμε, άς Τόν θρέψουμε, άς Τόν ενδύσουμε, άς Τόν περιμαζεύσουμε, άς Τόν φιλοξενήσουμε, άς Τόν τιμήσουμε.

Τούτον τον λόγον ο ίδιος ο Κύριος επισφράγισε λέγοντας : **«εφόσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων εμοί εποιήσατε».**

Μου διδάξατε την αγάπη καθώς όλοι οι ιερείς της μητροπόλεώς μας σας έχουν φίλο, αδερφό και πατέρα.

*Μου διδάξατε ακόμη την αρετή της ευγνωμοσύνης, καθώς και εσείς πάντα τιμούσατε τους ευεργέτες σας , εφαρμόζοντας έτσι και τον λόγο του αγίου Ισαάκ του Σύρου , ο οποίος λέγει **«αυτό που οδηγεί τα χαρίσματα του Θεού προς τον άνθρωπον είναι η καρδιά η κινουμένη προς ευχαριστίαν αδιάλειπτον».***

Τέλος, μου διδάξατε την συγχωρητικότητα καθώς πάντα προσεύχεσθε και αποτελείτε διαρκές παράδειγμα ανεξικακίας σε όλους αυτούς που τόσα χρόνια σας συκοφαντούν.

Δεν μου επιτρέπει ο χρόνος να αναφέρω τις ευεργεσίες σας στο πρόσωπό μου Σεβασμιώτατε πάτερ και Δέσποτα.

Στη σταυρική πορεία της ιερατικής μου διακονίας από σήμερα και πλέον θα αποτελείτε παράδειγμα προς μίμηση σαν ένας φάρος φωτεινός, καθώς ο κύριος το λέγει **«Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη».**

Τούτη την ώρα την ιερή, πάτερ και δέσποτα, παριστάμενος ενώπιον του Αγίου και Ιερού θυσιαστηρίου, παρακαλώ άπαντας τους αδελφούς, επισήμους και μη, που προσευχητικώς παρίστανται για την αναξιότητά μου, και ειδικώς την υμετέρα αγάπη , όπως εύχεσθε την ημέρα της κρίσεως, να ακούσω εκ του στόματος του Δικαιοκρίτου Χριστού **«εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου** ».

IMAGES/NEWS/2018/MYKONOS/15-10-20188